

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת ויקרא זכור ♦ ט' אדר ב' תשע"ו ♦

עלון 192

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

"היזהרו בבני עניים, כי מהם תצא תורה" – מר אלכס גליקסברג

פרשתנו היא השער של החומש השלישי. ככל שער היא אמורה לייצג את תמצית התוכן של החומש. אכן, למי שמעיין בה נוכח לדעת שהיא אמנם מהווה פתח הולם לכל הקורות בחומש השלישי, חומש "תורת כהנים". פירוט עבודת הקרבנות בא לאחר סיום הקמת המשכן עם חתימת ספר שמות. זה הסדר הנכון: מקימים משכן, נכנסים אליו פנימה ומתארים את עיקר עבודת ה' במשכן היא עבודת הקרבנות. לבל נטעה, לאורך היות המשכן וגם בתי המקדש שלאחריו, עבודת הקרבנות היוותה אתגר גדול עבור מי שנטל בה חלק. הנביאים וחז"ל התמודדו עם משמעות הקרבת הקרבנות הן מן הצד המחשבתי והן מן הצד המעשי. אולם, שאלת הבסיס היא, מה משמעות עבודת ה' בעבודת הקרבנות בשעה שעוסקים בעניינים כל כך חומרניים של בשר ודם ממש ?

בניגודיות המוחלטת שבין עבודת ה' השואפת לחיבור לכוחות חיות עליונים לבין חידלון החיות עם הקרבת הקרבן – טמונה התשובה. אכן, בראיה אינטואיטיבית אנו רואים סתירה בין עבודת ה' הרוחנית לבין העיסוק בקרבן על בשרו ודמו. אולם, בעומק יש פה מסר גדול. הרי מדובר בחיבור שבין קצוות, בין חיים למוות. העולם בנוי מחומר מוחשי, מכלים המהווים עבורנו אמצעים. גם בשעה שהחומר המוחשי נמצא במקום הנמוך ביותר של חידלון – אנו יכולים לרוממו ולתת לו משמעות. ייעודו של האדם להעלות את החומר למקום נשגב ואידיאלי יותר, והתגלמות מציאותו של החומר בעולם היא לשם אמצעי גריידיא. אתגר החיבור בין הקצוות, הוא מהות יצירת המשכן בסוף ספר שמות והוא מהות הקרבת הקרבנות בספר ויקרא. המשכן נוצר מכל חומרי-הגשם שדווקא נתרמו אליו, מלשון: רוממות, כולל ענן השכינה שמעליו. כיוצא בזה עבודת ה' בתוך המשכן הבאה לידי ביטוי בהקרבת קרבנות משמעותה: מאותה נקודת חדלון של החומר, מתחילה החיות של כוחות חיים של עבודת ה'.

נדמה, שבעולם החינוך אנו עוסקים לא מעט בשאלת הדרכים והאמצעים והמתח הגדול שמתחולל בינם לבין האידיאות הגבוהות של עולם הרוח החינוכי. מהקמת המשכן על כליו, דרך הקרבת הקרבנות שבתוכו אנו מבינים, שיש לנו אחריות ומחויבות להעלות את הכלים והאמצעים למקום גבוה ומושכל, שיביאו למימוש מיטבי של מטרות החינוך. יתרה מכך, פעמים שמנקודה של מקום ו/או מנקודת של זמן שיש בהן חוסר וחידלון, עשויה לצמוח יצירה חינוכית מופלאה, בבחינת: "היזהרו בבני עניים, כי מהם תצא תורה".

למשפחת כיתה יב/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה יב/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות

שקר

הלחץ בצבא כל כך גדול, שלעתים קרובות קל יותר לשנות בדיבור מאשר לבצע למעשה. יש לזכור כי השקר אסור גם במקרה כזה, על כל אי הנעימות הכרוכה בו.

אחד המשחקים הרגילים בצבא הוא "מתחת" החיילים החדשים בצורה של אזעקה מדומה, התחפשות הוותיקים למפקדים ומתן פקודות מגוחכות, וכדומה. כל הדברים הללו הם בכלל אונאת דברים והם אסורים.

כינוי שם לחברו

בצבא דבקים כינויים לחיילים עד כדי כך שלעתים אין איש יודע את שם חברו. השימוש בכינויים מותר רק אם אין בהם כדי להעליב - אפילו אם השני רגיל לכינוי - עובר המכנה שם על "לא תונו איש את אחיו". (ח"מ רכ"ח, ה) חובה על המפקדים להיות רגישים במיוחד לשימוש בכינויים של חיילים, שכן כינוי שמפקד משתמש בו נצמד ביתר מהירות לחייל.

ש"ת צבא ומלחמה – הרב זלמן מלמד

שאלה:

אני רוצה להתגייס לשירות צבאי ל"קרב".

באינתיפאדה הראשונה אחי נפצע בראשו והורי טוענים שהם לא רוצים לראות את המוות פעם נוספת ולכן הם מתנגדים שאהיה קרבי. מה אני יכול לענות להם על טענה זו?

תשובה:

מצווה גדולה לשרת בצבא ומצווה גדולה עוד יותר לשרת ביחידה קרבית ובמקום מצווה אינו חייב לשמוע להורים. אולם צריך להשתדל מאוד לרצות אותם, לשכנע אותם, להרגיע אותם ולהסביר שהיום צה"ל עושה כל המאמצים לשמור על חיי החיילים וגם המצווה מגינה על האדם ובאמת אין סכנה ממשית בולטת למשרתים ביחידות קרביות.

ציטוטים מספרי - הראי"ה

"גדולה היא אהבתי לכל היצורים, לכל המציאות. חלילה לי להכניס בלבבי גם זיק קטן של משטמה, של שנאת הבריות. הנני מרגיש במלוא קרבי את אהבתי הגדולה לכל הבריות, וביותר מזה לבני אדם, ובמידה יותר עליונה לבני ישראל, ובכמה מעלות בקודש ליראי ה', לשומרי תורה ומצווה, וקל וחומר לתלמידי חכמים. איני חפץ בפחיתת הכבוד של שום אדם. אני רוצה שהכל יתעלו, הכל יתכבדו, יתרוממו ויתפארו..."

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד

יו"ל ע"י כיתה יב/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות